

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 827/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.3655/24 од 01.04.2025. године и Трећег основног суда у Београду Кв.бр.739/25 од 15.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.3655/24 од 01.04.2025. године и Трећег основног суда у Београду Кв.бр.739/25 од 15.04.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.3655/24 од 01.04.2025. године у ставу првом изреке делимично је усвојен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине за износ од 56.250,00 динара на име награде и накнаде трошкова које је имао у својству браниоца по службеној дужности окривљеног АА, а против кога се водио кривични поступак због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, те је одређено да се износ од 56.250,00 динара исплати из буџетских средстава тужилаштва у року од 60 дана од правноснажности решења на означени текући рачун адвоката Марка Рукавине. У ставу другом изреке решења одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине за награду за преостали износ од 29.250,00 динара.

Решењем Трећег основног суда у Београду Кв.бр.739/25 од 15.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине, која је изјављена против решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.3655/24 од 01.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Марко Рукавина, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине правноснажна решења јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.3655/24 од 01.04.2025. године и Трећег основног суда у Београду Кв.бр.739/25 од 15.04.2025. године и предмет врати Трећем основном јавном тужилаштву у Београду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Марка Рукавине, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Марко Рукавина је решењем јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду А.бр.1/2024, КТ.бр.3655/24 од 17.12.2024. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеног АА. Наведени адвокат је дана 20.03.2025. године поднео Трећем основном јавном тужилаштву у Београду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имао као бранилац по службеној дужности окривљеног АА, а који су настали пред тим

органом у предмету КТ.бр.3655/2024, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон, из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног по службеној дужности, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић